

Δισέλιδο

Νίκη

Κενός ο τάφος.
Και ο Χριστός;
Πολλές εξηγήσεις προτάθηκαν.
Καμιά δεν ευσταθεί.
Ο Χριστός αναστήθηκε.

Άδειο το μνήμα.
Δεν ήταν δυνατό να κρατηθεί “φυλακισμένος”.
Έκτοτε η ζωή μας άλλαξε.

Άνοιξαν άμεσα του Παραδείσου οι θύρες.
Δεν παύει τώρα να μας ανοίγει
δρόμους αναπάντεχους. Ανάστασης
δρόμους.

και αυτοί εξηγούντο...

Ζούμε συχνά σε μια κατάσταση (φαινομενικά) απελπιστική. Ο Χριστός την κάμνει δημιουργική. Όμορφη.

Δίνει νόημα, με τον πασχαλινό Σταυρό, στο τυφλό πάθος των ανθρώπων.

Καλούμαστε να υπηρετήσουμε τώρα ένα Βασιλιά σταυρωμένο.
Αναστημένο όμως.

Προγενόμαστε τη Βασιλεία μέσα από τις σχέσεις των ανθρώπων. Κι αυτό χάρη στη δυνατότητα ν' αγωνιζόμαστε ακατάπαυστα.

Με αφετηρία του Χριστού την Ανάσταση. Τη
νίκη Του πάνω στο θάνατο.

ζ.α.

[Ένα] ...τηλεγράφημα

Επειδή ζα δάκρυα είναι κι αυτά

Παϊρίδα που δε χάνεσαι.

Κει που θυάλισαν κάποτε ύσσερα η αλήθεια ήλθε. (Οσ. Ελύτης)

δ.

Στη Ζωή

Υπουργείο για τη μοναξιά δημιούργησε η Ιαπωνία εν μέσω πανδημίας. Το ποσοστό αυτοκτονιών ανεβαίνει επικίνδυνα. Οι γυναίκες παρουσιάζουν υψηλότερα επίπεδα μελαγχολίας.

Το συγκεκριμένο Υπουργείο θ' ασχολείται με τη μάχη κατά της κατάθλιψης.

Τον τελευταίο χρόνο, σχεδόν 900 πρόσωπα προβαίνουν στο απονενομημένο διάβημα. Αύξηση της τάξης του 70%.

Θα οργανωθούν ειδικές δραστηριότητες. Ευκαιρίες συζήτησης για την καταπολέμησή της.

Δεν είναι μόνο οι ταλαιπωρίες που προκαλεί. Ούτε η δύσκολη θέση των συγγενών.

Η αποξένωση και η έλλειψη ζωντανής κοινωνίας τραυματίζουν τις ψυχές ανεπανόρθωτα. Τις οδηγούν μερικές φορές στο απευκταίον.

Ένα τηλεφώνημα. Δυο λόγια. Ένα χαμόγελο αλλάζουν τη διάθεση. Εκπέμπουν αισιοδοξία. Και μέσα στις φουρτούνες.

Οδηγούν στην ελπίδα. Στο φως. Στη ζωή! Στην Ανάσταση!
Χριστός Ανέστη!

ΔΔ

Τά ἐν τη ὁδῷ...

Στείλε στο αδειανό μου τραπέζι
τους δικούς μου
απ' τα κατώτατα της γης.

Όρμησες πάνω στη φθαρτή μας σάρκα
και πέρασες δαχτυλίδι αθανασίας
στο δάχτυλο που έδειχνε το χάος.

Ρημάζεται ο θάνατος
απ' την άνοιξη του Θεού
ανθοβολεί στα ποτάμια του κόσμου
ελευθερία.

Άκου το σπαραχτικό βογγητό
του Άδη
νιάτα αιώνια δροσίζει ο ουρανός.

(Κώστας Τσιρόπουλος)

Δισέλιδο

Μόνο...

Έκπληξη. Απορία. Αμφιβολία ίσως;
Στάδια που κάποιοι πέρασαν.
Μα είναι δυνατό ν' αναστήθηκε;
Βλέπουν το σώμα Του.

Καλούνται ν' αγγίξουν τις πληγές Του.

Ναι. Είναι Εκείνος.

Καμμία αμφιβολία λοιπόν. Γι' αυτό, "εχάρησαν ιδόντες τον Κύριον".

Η επόμενη συνάντηση, με τον Θωμά, τεκμηριώνει την πρώτη.

Δεν χωρούν πλέον αμφιβολίες.

Προσπέρασαν τον όποιο σκόπελο.

Προχωρούν στη μαρτυρία τους.

Του θανάτου την ανατροπή τεκμηριώ-

νουν.

Σκοπός ζωής.

Πυξίδα η Ανάστασή Του.

Μαρτυρία για τον ζωντανό Θεό. Για τη δική τους στήριξη. Σε πλαίσια μέσα ελευθερίας. Και χαράς.

Αποδεικνύεται έτσι η Εκκλησία ως χώρος δημιουργίας. Χαράς μεγάλης. Και απελευθερωτικής φιλίας.

Δίπλα μας θα δούμε να βαδίζουν όλοι όσοι πιστεύουν.

Αποδέχονται το επείγον. Μια ηθική σεβασμού του άλλου.

Κι ο Λόγος της Εκκλησίας συχνά λειδωρούμενος.

Χωρίς άλλη δύναμη. Μόνο αυτήν του κενού τάφου.

ζ.α.

και αυτοί εξηγούνται...

[Ένα] ...τηλεγράφημα

...Φίλε μου, η πληγή σου

Γίνεται το αγιασμένο κέντρο του κόσμου

Γι' αυτούς που ζυμρίζουν το νόημα του πάθους σου.

(Δημ. Καπετανάκης)

Πυρωμένη

Μαγεία. Κατάλευκες καρδιές.

Η παγωνιά πλάι-πλάι με τη ζεστασιά. Ποια να πρωτοδιαλέξεις; Ποια στον αγώνα θα κόψει το νήμα πρώτη;

Δεν μιλούμε γι' ανταγωνισμό. Για συνοδοιπορία πρόκειται.

Εκατοντάδες χιονάνθρωποι στήνονται. Μετατρέπουν την πλατεία σε πεδίο μάχης. Συναγωνισμού αγάπης. Χιονισμένης ομορφιάς.

Πολλοί υπακούοντας στην καρδιά τους πήραν μέρος σ' ένα πανηγύρι αγάπης.

Όσο πιο πολλοί χιονάνθρωποι στηθούν, τόσο πιο πολλά χρήματα θα μαζευτούν. Για να νικηθεί η καρδιακή πάθηση ενός παιδιού στην Πολωνία.

Η εγχείρηση στην Αμερική πανάκριβη.

Οι καρδιές των ανθρώπων ζέσταναν την παγωνιά. Έλιωσαν τον πάγο του (όποιοι) κόστους.

Η παιδική καρδιά έχει ντυθεί με τη ζεστασιά της ελπίδας, που πηγάζει από την παγωνιά των χιονανθρώπων.

Που κρύβουν βαθιά μέσα τους την πιο πυρωμένη καρδιά του κόσμου!

ΔΔ

Τά εν τη ὁδῷ...

Όποιος γνωρίζει από σεισμούς
και ρήγματα
γνωρίζει πως ζωντανός ο Θεός.

Μακρυνά κραυγή στο χάος
ολόκληρος ο βίος
αίμα της ψυχής που ρέει
πληγή εδώ, πληγή μεγάλη εκεί
επαληθεύεται η φιλία
κηρύσσεται η αδελφοσύνη
νέα σάρκα
σκεπάζει τη φωτιά.

Αδειανά τα σπάργανα
του ψεύδους
ακέριος ο Θεός
θετός ο άνθρωπος. (Κώστας Τσιρόπουλος)

Δισέλιδο

Ποιος;

“Εί τις ευσεβής και φιλόθεος”.

Καμιά δέσμευση. Επιβολή. Υποχρέωση.

Πιθανό να μην υπάρχει.

“Τις” Ένας. Κάποιος.

Δεν αναφέρεται μόνο σε άνδρες.

Ευ=καλά. Καλός. Σέβας= σεβασμός.

Ο άνθρωπος που είναι προσεκτικός στη ζωή του.

Ξέρει τι θέλει. Τιμά και εκτιμά όλους.

Συμπληρώνει λοιπόν ο ιερός Χρυσόστομος: “και φιλόθεος”. Ποιος είναι τούτος;

Εκείνος που φιλεί. Αγαπά το Θεό.

Το ρήμα φιλώ είναι πιο δυνατό, από το αγαπώ.

Δείχνει ένταση. Προσήλωση.

Ποιο Θεό;

Είναι ο “κύριος κραταιός και δυνατός. Κύριος ισχυρός εν πολέμω”.

Δεν τρέχουμε βέβαια στον πόλεμο. Κάθε άλλο.

Είναι ο Δημιουργός. Ο Κυβερνήτης του σύμπαντος. Πατέρας μου.

Προσωπική η σχέση μαζί Του. Προνομαϊκή. Ευνοϊκή κατά

πάντα. Από αγάπη μας δημιούργησε. Μας αγαπά.

Μας φροντίζει. Μεριμνά για όλους μας. “Κυνηγά”

τον καθένα. Να του δείξει την αγάπη Του. Ποιος

άλλος συμπεριφέρεται έτσι;

ζ.α.

και αυτοί εξηγούνται...

[Ένα] ...τηλεγράφημα

Πολλά και δεν έχεις και ανείληψη σου ει ακριβώς γίνεσαι στον έξω κόσμο.

δ.

Καρδιάς άνοιγμα

«Όταν ήλθε η ώρα να σηκωθώ από το κρεβάτι, χρειάστηκε να με κρατάνε δυο φυσιοθεραπευτές.

Το πρώτο πέρα δώθε στο θάλαμο ήταν τρομακτικό. Καμμιά αντοχή. Κατευθείαν οξυγόνο. Ασκήσεις για την αναπνοή. Προσπάθεια να μείνω όρθιος.

Τα κατάφερα. Έχοντας χάσει οκτώ κιλά και με τη φρίκη στα μάτια. Μόνος μου; Όχι. Τώρα που γράφω γι' αυτούς, σκέφτομαι ότι είναι «μάγοι». Και η θεραπεία τους μαγεία: Είναι οι γιατροί. Που αγαπάνε βαθιά τον άνθρωπο. Οι νοσηλεύτές.

Ήταν εκεί. Ενθαρρύνοντας. Αγωνιώντας. Επιμένοντας. Σίγουροι ότι τα θαύματα συνεχίζονται. Κάθε μέρα.

Δεν είμαι απλώς ευγνώμων. Εύχομαι τόσα καλά για όλους».

Άνοιγμα καρδιάς από κάποιον που τα κατάφερε με τον κορωνοϊό. Τα λόγια; Περιττεύουν.

ΔΔ

Τά εν τη οδῶ...

Σωριάζονται στάχτες
ρουφάνε μύρα
νύχτα τρικυμισμένη
σπαράζει τα λόγια.
Καρδιά χτυπημένη
με μαστήγιο άλαλο
μύρα νέα γεννά.
Το χάος ψάλλει
αλληλούια.

(Κώστα Τσιρόπουλος)

* * *

Μεσ' απ' της μνήμης μου τα κρόσσια
Ανάβρυσε τούτη η ροή
Φέγγος γαλάζιο ενός αστείρευτου ουρανού.

(Τάκης Βαρβιτσιώτης)

Δισέλιδο

Ουδείς

“εί τις δούλος ευγνώμων...”

Μα ο Χριστιανισμός δέχεται τη δουλεία; Στον αιώνα μας;
Πρόκειται για πλάνη.

Ο Χριστιανισμός δεν χωρίζει τους ανθρώπους. Ούτε πατρίκιοι, ούτε πληβείοι. Αριστοκράτες. Ή ειλωτες.

Η λέξη δούλος εδώ κάτι άλλο σημαίνει.

Ο χριστιανός, ελεύθερα αποφασίζοντας κατατάσσει τον εαυτό του στον Χριστό το στράτευμα.

Δέχεται και παραδέχεται το Χριστό ως αρχηγό. Φίλο. Συνοδοιπόρο. Σωτήρα.

Δεν υπάρχει λοιπόν καταστρατήγηση της ελευθερίας των ανθρώπων.

και αυτοί εξηγούνται...

Λειτουργεί ελεύθερη επιλογή. Και απόφαση για την ένταξή μας στην Εκκλησία.

“Ευγνώμων”; Γιατί;

Μπορεί ο άνθρωπος να παρασιωπήσει του Χριστού το σωτηριώδες έργο; Να το αμφισβητήσει;

Πολλοί πέρασαν στην Ιστορία αφήνοντας το στίγμα τους στην ανθρωπότητα.

Προσφορά όχι αμελητέα.

Ουδείς όμως σταυρώθηκε για μας. Ουδείς ανα-στήθηκε.

Νίκησε το θάνατο ο Χριστός.

ζ.α.

[Ένα] ...τηλεγράφημα

Έχεις έην ησυχία σου, έην ηρεμία σου και πάνω απ' όλα; Την ασφάλειά σου. Ομολογουμένως δεν σε αγριίζει τίποτα και κανείς.

δ.

Μια εικόνα

Γιατί;

Εννιακόσια τριανταένα εκατομμύρια τόνοι φαγητού παγκοσμίως κατέληξαν στα σκουπίδια!

Η ποσότητα αυτή αντιστοιχεί στο 17% της συνολικής των τροφίμων.

Εύρημα της μελέτης (ΟΗΕ), είναι: Η σπατάλη τούτη δεν είναι «προνόμιο» των οικονομικά ανεπτυγμένων χωρών, αλλά σημαντικές ποσότητες τροφίμων καταλήγουν στα σκουπίδια και στις φτωχότερες χώρες.

Και διερωτώμαστε ποιος θα μιλήσει για τους πεινασμένους του κόσμου.

Σ' αυτούς και σ' εμάς, που έχουμε να φάμε και στέλνουμε και στις χωματερές, ποιος θα μιλήσει;

Ποιος θα μας ταρακουνήσει από αυτήν την απάθεια και θα ξυπνήσει συνειδήσεις;

Η πείνα, που ταλαιπωρεί εκατομμύρια συνανθρώπους μας, δεν είναι θέμα έλλειψης τροφής. Αλλά αγάπης.

Γιατί, όχι το περίσσειμα λοιπόν;

ΔΔ

Τά ἐν τη ὁδῶ...

Ὅλα ...

σε λιμαγμένη καρδιά.

Στενά τα μνήματά μας

σ' ἀπέραντο κόσμο

στενός ο κόσμος

ευρύτατος ο Θεός.

Στενό το μνήμα του σώματος

μεγάλη η πείνα της καρδιάς.

(Κώστας Τσιρόπουλος)

* * *

Απόκοσμη ομορφιά του ποιητικού λόγου

Γυάλινη υπόκρουση

Που κατάγεται από τη σιωπή

Περίσσειμα της ευφροσύνης των θεών.

(Τάκης Βαρβιτσιώτης)

Δισέλιδο

Έτοιμοι...

Σήμερα έχει θεοποιηθεί το άτομο. Η μικρή του αλήθεια. Η μικρή του εξουσία. Μόλις αποκτήσει, σπεύδει να την ασκήσει στους άλλους.

Τι χρειάζεται;

Όχι εξουσία που δυναστεύει, αλλά που διακονεί. Όχι αυτή, που περιφρονεί. Και μνησικακεί. Αλλά που συγχωρεί και κατανοεί την εξουσία της αγάπης. Όχι την αγάπη της εξουσίας.

Όλοι έχουμε το χρέος της ελπίδας. Δεν έχουμε περιθώριο για κάτι άλλο. Έχουμε την ανάγκη του διαρκούς λουτρού από τη φωτοχυσία του τάφου. Είναι η μόνη που μεταμορφώνει.

και αυτοί εξηγούντο...

Αυτή η σταυροαναστάσιμη πραγματικότητα ήταν, είναι και θα είναι η πορεία μας. Όσων ακολουθούν το Χριστό. Ένα ανοικτό μέτωπο. Μια κάθοδος στον άδη. Μια βίωση της ελπιδοφόρας Ανάστασης Του.

Είμαστε μια Εκκλησία της Ανάστασης. Με πολλή ελπίδα.

Πολλές προσδοκίες. Ευχές. Και μήνυμα.

Η Ανάσταση υπογραμμίζει τη νίκη της αλήθειας πάνω στο ψέμα. Της αγάπης στο μίσος. Την ελπίδα γι' αυτό που έρχεται.

Έτοιμοι άραγε;

ζ.α.

[Ένα] ...τηλεγράφημα

*Τί ακριβώς σου συμβαίνει όταν σε αγγίζει ένα χάδι απαλότητας;
Ένα απαλό αεράκι; Ο λεχόμενος αέρας της ελευθερίας;*

δ.

Όαση

Στο γήπεδο του σχολείου είχε τοποθετηθεί πλαστικό γρασίδι. Το μάθημα Φυσικής Αγωγής ενισχύθηκε με νέα όργανα γυμναστικής. Στις αίθουσες διδασκαλίας και στα εργαστήρια τοποθετήθηκαν καινούργιοι ηλεκτρονικοί υπολογιστές. Το Εργαστήριο Πληροφορικής εξοπλίστηκε με 13 νέους Ηλεκτρονικούς Υπολογιστές και έναν Φορητό.

Η δωρεά έγινε από τον Συνδέσμο Γονέων. Ανέλαβε και την ευθύνη της υλοποίησης των έργων.

Τι πιο φυσικό η αναβάθμιση της διδασκαλίας με καινούργιο εξοπλισμό! Όμως αυτό που κάνει τη διαφορά είναι άλλο.

Γύρω στις 50 χιλιάδες ευρώ ήταν τα έξοδα.

Ο Άνθρωπος πίσω από αυτή την ιδιαίτερα μεγαλοπρεπή ενέργεια θέλησε να παραμείνει ανώνυμος. Κίνητρό του η αγάπη του για τα παιδιά. Η επιθυμία του να διευκολύνει την καθημερινότητά τους.

Σε μια περίοδο ιδιαίτερα δύσκολη για την κοινωνία και τον άνθρωπο, το μεγαλείο της ψυχής και η ανθρωπιά αποτελούν όαση. Και ελπίδα.

ΔΔ

Τά έν τη ὁδῶ...

Νερά φλογερά
σβησμένα με τυφλά χαράματα
πάνω σε κουρασμένο χώμα
όταν μου χτυπούσατε
τα κόκκαλα με δροσιά
άστραφταν τα σπλάχνα μου.

Το παρελθόν μας διψά
μες από πηγάδια ξερά
όμως στον ουρανίσκο μας
ανθίζει δροσερός
ο λόγος του Κυρίου.

Χτυπά ο άγγελος
Χτυπάει τη βαθύτερη πέτρα.

(Κώστας Τσιρόπουλος)

